

الْمَالُ وَالْبَنُونَ زِينَةُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَالْبَاقِيَاتُ الصَّالِحَاتُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ
ثَوَابًا وَخَيْرٌ أَمَلًا

Muhterem Müminler!

Yüce Rabbimiz yeryüzünü birbirinden farklı nimetler ile donatarak insanoğlunun hizmetine sunmuştur. Bu nimetlerin en önemlilerinden biri hiç şüphesiz çocuklarımızdır. Allah Teâlâ Kehf suresinin 46. ayetinde **“Mallar ve evlatlar, dünya hayatının bir süsüdür.”**¹ buyurmuştur. Bir emanet olduğu için de dinimiz İslam, çocuklara ve özellikle de çocuk eğitimine büyük önem vermektedir. Nitekim Efendimiz (s.a.v.) **“Hiçbir baba, çocuğuna güzel terbiyeden daha üstün bir hediye vermiş olamaz.”**² buyurarak bu hususa dikkatlerimizi çekmiştir.

Aziz Müslümanlar!

Anne ve baba bu mühim görevi yerine getirirken cami gibi önemli bir kurumu da göz ardı etmemelidir. Nitekim İslam toplumu hep camiler etrafında şekillenmiş ve camiler tarih boyunca hep yaşamın merkezi olagelmışlerdir.

Mescid-i Nebvî bir ibadethane olmakla birlikte, aynı zamanda Suffe köşesinde eğitim hizmeti de verilmiş ve burası Efendimiz (s.a.v.)’in ashabıyla yaptığı istişarelerin mekânı olmuştur. Bunun günümüzdeki yansıması olarak camilerimiz bugün de Müslümanların ihtiyaçlarını giderecek sayısız hizmet sunmaktadır.

Aziz Cemaat!

Müslüman’ın olduğu yerde cami, caminin olduğu yerde de Müslüman vardır. Bunun devamının asıl teminatı ise yavrularımızın cami ve cemaatle buluşmasıdır. Kur’an’ın tabiriyle “İslam’ın simgesi” olan camilerimiz, çocuklarımızın sağlıklı bir İslami kimliğe kavuşmalarını ve “ben” diyen bir dünyada “biz” olmayı öğrenmelerini sağlar. Bu sebeptendir ki, toplumun geleceği olan yavrularımızın camilerimiz ile erken yaşta buluşmaları büyük önem arz etmektedir. Çünkü Müslüman bir topluluğun devamı ancak kendisinden gelen imanlı ve ihlaslı nesillerle mümkündür.

Değerli Müminler!

Bu konuda Müslümanlar olarak hepimize büyük görevler düşmektedir. Yavrularımıza camileri sevdirmeye hususunda anne-babanın teşviki ne kadar önemli ise, cami cemaati olarak bizlerin de bu konudaki desteği bir o kadar önemli ve gereklidir. Camiye gelen çocuklarımıza sevgi, hoşgörü ve sabırla

muamele etmeliyiz. Asr-ı Saadet’e baktığımızda, ufak yaşta olmalarına rağmen sahabe çocuklarının da sıkça camide bulunduklarını görürüz. Özellikle Efendimiz (s.a.v.)’in torunlarıyla olan münasebetinde bizler için önemli mesajlar vardır. Berâ b. Âzib (r.a.) şöyle anlatır: **“Hasan’ı Peygamberimiz (s.a.v.)’in omuzlarında oynarken gördüm. Allah’ım, ben onu ve onu seveni seviyorum.”**³

Enes (r.a.) ise şöyle der: **“Peygamber’den başka, namazı hafif ama mükemmel kıldırان birisinin arkasında namaz kılmadım. Öyle ki, namaz kılarken ağlayan bir çocuk sesi duysa, hemen kısa keserdi. Böylece çocuğun anasını namazla çocuğu arasında kalma sıkıntısına sokmazdı.”**⁴

Efendimiz (s.a.v.) çocuklara karşı bu kadar hassas iken, bu kadar şefkatli ve merhametli davranırken, onun ümmeti olarak bizler bunun tersini yapabilir miyiz? Öyleyse bizler de güzel ahlakı tamamlamak için gönderilmiş o kutlu Nebi’nin yolundan gidenler olarak bu uygulamalardan ilham almalı ve yavrularımıza camilerimizi sevdirmenin yollarını aramalıyız. Çocuklarımız bizlere bir emanet ve imtihan vesilesi olduklarına göre bu emaneti gözetmek de bir kulluk vazifesidir.

Allah bizleri ve yavrularımızı cami ve cemaat ehli eylesin.

İRŞAD | İGNİC
BAŞKANLIĞI

¹ Kehf suresi, 18:46

² Tirmizî, Birr, 58, H. No: 1952.

³ Müslim, Fedâilu’s-Sahâbe, 88, H. No:2422.

⁴ Buhârî, Ezân, 65.